

Nie mów – Rosalie.

Słucham wyliczanek stu
Co mi możesz dać?
Nie upadnę Ci do stóp
Bo Cię w kieszeni mam
Słyszę kim jestem, słyszę czym jeździsz,
Słyszę już tylko ja, ja, ja
A mój zegarek mówi, że tracimy czas
O tym gdzie byłeś, co masz koncie
I o tym skąd i kogo znasz
I coś mi mówi, że tu wszystko jest nie tak
Chciałbyś mnie rozgryźć
Twardy orzech, nie ma szans
Chciałbyś mnie rozgryźć
Nie ma żadnych szans
Chciałbyś mnie rozgryźć
Twardy orzech, nie ma szans
Chciałbyś mnie rozgryźć
Nie mów nic więcej
Mam kogoś, kto zna mój rytm
Żadnych słów nie chcę, nie
I wracam pomilczeć z nim
Nie mów nic więcej
Mam kogoś, kto zna mój rytm
Żadnych słów nie chcę, nie
I wracam pomilczeć z nim
Na Twoje stroszenie piór
Twardy pancerz mam, ej
Żadnen z Ciebie biały kruk
Musze lecieć, pa
Słyszę kim jestem, słyszę czym jeździsz,
słyszę już tylko ja, ja, ja
A mój zegarek mówi, że tracimy czas
O tym gdzie byłeś, co masz koncie
I o tym skąd i kogo znasz
I coś mi mówi, że tu wszystko jest nie tak
Chciałbyś mnie rozgryźć

Twardy orzech, nie ma szans
Chciałbyś mnie rozgryźć
Nie ma żadnych szans
Chciałbyś mnie rozgryźć
Twardy orzech, nie ma szans
Chciałbyś mnie rozgryźć
Nie mów nic więcej
Mam kogoś, kto zna mój rytm
Żadnych słów nie chcę, nie
I wracam pomilczeć z nim
Nie mów nic więcej
Mam kogoś, kto zna mój rytm
Żadnych słów nie chcę, nie
I wracam pomilczeć z nim

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych